

กฎกระทรวง

กำหนดทรัพย์สินของผู้ต้องขังเป็นสิ่งของที่อนุญาตหรือไม่อนุญาตให้เก็บรักษาไว้ในเรือนจำ
พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) หมวด ๑ สิ่งของต้องห้าม หมวด ๒ สิ่งของที่อนุญาต และหมวด ๓ สิ่งของอย่างอื่น ของส่วนที่ ๘ ทรัพย์สินของผู้ต้องขัง ข้อ ๑๒๗ ข้อ ๑๒๘ ข้อ ๑๒๙ ข้อ ๑๓๐ และข้อ ๑๓๑ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

(๒) ข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

ข้อ ๒ ทรัพย์สินดังต่อไปนี้เป็นสิ่งของที่อนุญาตให้ผู้ต้องขังเก็บรักษาไว้ในเรือนจำ แต่ต้องมีปริมาณหรือจำนวนไม่เกินกว่าที่อธิบดีอนุญาต

(๑) สิ่งของเกี่ยวกับการรักษาอนามัย เช่น แปรงสีฟัน ยาสีฟัน สบู่ หวี ผ้าเช็ดตัว

(๒) อาหารที่ปรุงแล้วเสร็จซึ่งอนุญาตให้ผู้ต้องขังรับประทานได้

(๓) สิ่งของอื่นที่ได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการเรือนจำและผู้ต้องขังได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้บัญชาการเรือนจำกำหนด

ข้อ ๓ ทรัพย์สินดังต่อไปนี้เป็นสิ่งที่ไม่อนุญาตให้ผู้ต้องขังเก็บรักษาไว้ในเรือนจำ

(๑) สิ่งของที่มีสภาพเป็นของสด เสี่ยงง่ายหรือของอันตรายหรือโสโครก

(๒) ผลิตภัณฑ์ยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ

(๓) สิ่งของที่มีขนาด น้ำหนัก ปริมาณ จำนวน หรือสภาพ อันจะเก็บรักษาไว้ในเรือนจำไม่ได้

(๔) วัตถุ เอกสาร สิ่งพิมพ์ หรือสิ่งอื่นใดที่สื่อบริโภคในทางลามกอนาจาร หรืออาจก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือเสื่อมเสียต่อศีลธรรมอันดี

(๕) สิ่งของอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกับ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ตามที่อธิบดีกำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

สมศักดิ์ เทพสุทิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้ทรัพย์สินของผู้ต้องขังชนิดใดจะเป็นสิ่งของที่อนุญาตหรือไม่อนุญาตให้เก็บรักษาไว้ในเรือนจำ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้